

Smásinni og øvund

Í KOMANDI viku skal tingið taka endaliga stöðu til eitt uppskot frá landsstýrinum um at loyva føroyskum bløðum at hava bingospæl. Uppskotið hevur verið fyrri í rættarnevndini og hevur hon býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta. Meirilutin, sum eru samgonguflokkarnir, mælir til at samtykkja uppskotið, meðan tveir minnilutar mæla frá.

LISBETH Petersen úr sambandsflokkinum sigur, at tað er órimuligt, at føroysk bløð, ið ofta eru heft at politiskum flokki, ið fær almennan pening til politiska upplýsing, fáa loyvi at hava bingo, tá ið hetta kann geva felagsskapum og samkomum, sum hava bingo við vælgerandi endamáli fyrri eyga, óneyðuga kapping. Hon mælir til bert at loyva bløðum at útflyggja smærri vinningar í sambandi við loysn av krossorðagátum o.t.l.

SIGNAR Hansen úr tjóðveldisflokkinum hevur eisini ilt av, at eitt nú Sosialurinn skal fara undir aftur bingo. Hann heldur tað vera skeivt, at politisku bløðini skulu fara í beinleiðis kapping við frítíðarfelagini og tráðroyna einastu peningakeldu teirra við heilt ella partvís tilvildarlíggum kappingum sum t.d. bingo-spølum.

VIÐMERKING okkara til Lisbeth og Signar er: SMÁSINNI OG ØVUND! Hví skulu bert dansk bløð, sum verða seld í Føroyum í hópatali, hava loyvi at hava bingo. At Lisbeth heldur hetta vera í lagi er at skilja, men at ein sokallaður tjóðveldismaður sum Signar skal seta fót fyrri føroyskum initiativum og loyva danskum er nærsagt ófyrirgeviligt. Alvaratos, tit bæði. Hví skal eitt nú Sosialurinn, sum í samfull 14 ár, tvær ferðir um árið — til ásetta tíð (og als ikki tilvildarlígg, sum Signar visir til) hevur skipað fyrri bingo, ikki sleppa at halda fram við hesum! Dimma, Lisbeth ella sambandið hava ikki áður havt ilt av hesum og hava ikki talað at, ei heldur Signar. Og hví! Jú, tí at bingospælið í Sosialinum hevur á ongan hátt nervað bingo hjá teimum mongu frítíðar- og áhugafeløgum, sum hava skipað fyrri bingo. Heldur tvørturímóti hevur bingo í Sosialinum supplerað hini bingospælini, ja, verið eitt eyka og kærkomið tilboð — ikki minst hjá teimum ómettaðu bingospælarumum kring landið, sum ikki hava møguleika at sleppa til so mong bingo, sum tey nú kundu ynskt sær.

VIT hava mett bingo í Sosialinum vera eina eyka og ynskt tænastru fyrri lesararnar. Og hyggja vit at tølunum yvir luttøkuna, sc er áhugin eisini bara vaksin. Fyrst í 80-unum fingur vit umleið 3000 brævbjálvar sendandi við bingoplátum, í 1990,

seinasta bingo okkara, bar postboðið ikki færri enn 9000 brævbjálvar við bingoplátum í út á Sosialin.

TIT høvdu vissuliga staðið tykkum betur við einki uppskot at lagt fram, tí við hesum sjálmótsigandi grundgevingum tykkara fyrri at nokta eitt nú Sosialinum at hava bingo, hava tit avdúkað bæði smásinni og øvund. Hví skal forboð setast móti slikum. Hví skulu ikki fólk sjálvi sleppa at avgera, hvat tey hava hug til! Hví skulu møguleikarnir hjá fólki at spæla við í bingo avmarkast, nú tey í samfull 14 ár hava kunnað troyst henda møguleika í einum føroyskum bløð. Unna tit ikki øðrum at brúka tað fría initiativið og harvið vera við til at geva fólki fleiri tilboð og eitt størri úrval! Er sannleikin ikki heldur tann, at hesi bæði umboð fyrri ávík avist Dimmalætting og 14. September øvunda Sosialinum at vera fremri enn tey! Tað næsta verður kanska, at tit seta uppskot fram á ting um at nokta føroyskum bløðum at koma út fimm ferðir um vikuna, tí hetta stjelur tíð frá teimum mongu, sum annars ganga í frítíðarfeløgum til vælgerandi endamáli. Ella kanska tit fara at skjóta upp at nokta bløðunum at bjóða fólki ókeypis smálýsingar, soleiðis sum Sosialurinn hevur tikið stig til. Kanska tit enn tá far at skjóta upp at nokta bløðunum (Sosialinum) at loyva mammum ókeypis at seta føðingar í bløðini!

TIT hava so eisini hin møguleikan, og hann er at taka kappingina upp við okkum. Hví ikki heldur fría kapping á bløðkinum eisini — heldur enn at seta forboð fyrri hesum og hasum!

TÍÐINDABLAÐIÐ Sosialurinn hevur skipað fyrri bingospæli í skjótt 15 ár. Ongantið hava vit merkt, at hvørki frítíðarfeløg ella lesararnir hava verið ónøgdir við hetta tiltak okkara. Tvørturímóti hava teir mett hetta sum eitt gott íkast. Júst tí boðar tann stóra undirtøkan frá. At vit vilja sleppa at halda fram við hesum — á sama hátt sum útlendsk bløð seld í Føroyum — er ein náttúrlig sjálvfylgja, sum bæði Lisbeth Petersen og Signar Hansen áttu at skilt. Men stóða teirra í hesum máli hevur bert sannført okkum og vónandi onnur við um, at hjá teimum ganga smásinni og øvund fram um sunna fornuft. Tit áttu rætt og slætt at skammað tykkum.

sosigaley

Dimmalætting
VÍSUGJA
MÓNDI

DAGBLAÐIÐ
TUESDAY
KRUSSEB

14. SEPTEMBER
FRIÐUR
FØROYAR

NORÐYRST

Samband og rúsdrekka

Dimmalætting heldur nógv av tingvinnu sambandsflokksins í høvuðsstaðnum. Í blaðnum í gjár fær hon góða plasering. Hon eigur hálva forsiðuna og stóran part av síðu 3. Syndarligt at siga, at henda nýggja stjórna floksins hevur skapt tað formýggjils í floksháborgini, sum onkur hevði roknað við, nú Pauli Ellefsen tók seg aftur. Tí meiningar hennara - bæði á síðu 1 og síðu 3, eru so konservativar og afturhaldandi, at rætt og slætt hoyra fortíðini til. Løgið at so nýggi og ung kvinna í politikki ikki skal vera meira framsíggin og liberal í húsarhátti.

Hvat viðvíkur meiningum hennara á síðu 3 um bingospæl í Sosialinum skulu vit vísa til

fram til valborðið at forða øllum nýggjum og tíðarhóskandi broytingum í gomlum lógum.

Lisbeth Petersen er annars sera ónøgd við, at javnaðarflokkurin hevur brotið eina avtalu, sum er gjørd í viðkaðu rættarnevndini. Her hevur formaðurin Jóannes Dalsgaard nevniliga álagt limunum tagnarskyldu, soleingi nevndin arbeidir við málinum. Henda avtala er nú brotin sigur sambandskvinnan og visir til, at landsstýrskvinna javnaðarflokksins hevur úttalað seg um arbeidi hjá nevndini í sjónvarpinum í vikuni.

Hvørvítt landsstýrskonan skal hava kunnað úttalað seg í málinum, soleiðis sum tað liggur í løtuni, er ringt hjá okkum at meta um. Men hinvagin, er tað ein avtala, at einki skal fram fyrr enn

málið er liðugt viðgjørt í nevnd, so áttu eisini landsstýrskonan at givið hesum boðum gætur og bíðað við at úttala seg um hetta so viðkvæma málið, til hon fekk grønt ljós frá formanninum í rættarnevndini, sum situr við ábyrgdini. Hann er stæddur á Álandi og hevur tí ikki kunnað gjørt viðmerkingar til málið. Tær viðmerkingarnar vera vónandi í fjølmíðlunum, tá hann er heimafturkomin. Tí rættliga grova ákæran frá sambandsumboðnum í Rættarnevndini móti formanni tess, eigur ikki at standa ósvarað. Annars er tað er spell, um bagatellir sum henda skulu koyra eitt annars so týðandi mál sum rúsdrekkamálið í baklås. Oddagrein omanfyri. Men á forsiðu blaðsins ger hon viðmerkingar til

rúsdrekkamálið og sambandinum líkt, so skulu ongar broytingar gerast í tí avlodaðu rúsdrekkalógini. Nei best man vera sum er. Hetta er eisini politiski boðskapurin hjá nýggju sambandsstjórnuni.

Sambart Dimmalætting er Lisbeth Petersen hart ímóti flest øllum broytingum í verandi lóggávu. Aldursmarkið skal ikki broyast, skamtanarskipanin skal varðveitast. Og so kemur hon við gomlu sambandsplátuni um, at rúsdrekkamálið skal til fólkaatkvøðu. Tað skuldi eftir okkara hugsan ikki verið neyðugt at lagt eitt slíkt mál út til fólkaatkvøðu. Her er talan um at gera eina lóg meira tíðarhóskandi, og hetta kann tingið taka sær av, uttan at hvør sambandsveljari kring landið skal dragast

Japanar undir Føroyum

Tingið hevur samtykt uppskot um at loyva japanarum at reka royndarfiskiskap undir Føroyum. Japanar ætla at fiska svartkjáft og framleiða surimi. Nú skal so marknaðarnevndin góðkenna avtaluna. Í hesum tíðum har tosað verður um niðurfiskaðar stovnar undir Føroyum kann tað ljóða bakvent, at vit loyva japanarum at fiska undir Føroyum. Men her eiga vit at gera okkum greitt, at talan er um svartkjáft, sum vit higartil hava latið til aðrar sum býtisfisk. Landsstýrið heldur, at samband við japanska framleiðslutøkni og marknað má vera góður stuðul at fáa nýtt svartkjáftatilfeingið skilgott. Vit taka fullt undir við umrødda

fiskiskapi, um so er at hann er undir neyvum eftirliti. Nú eiga vit so eisini at smíða, meðan jarnið er heitt. Vit eiga ikki at lata henda møguleikan gleppa okkum av hondum. Tað má vera ein avgjørd treyt, at vit fáa okkurt burtur úr japanska fiskiskapinum og teirra framleiðslutøkni. Hóast vit eru frammaliga bæði innan veiðu og viðgerð, so hava vit helst nógv at læra av japanarum. Latið okkum tí nú troyta henda møguleika og fáa optimalt burtur úr. Kann henda "gestus" okkara móti japanarum útvikla seg til eitt størri samarbeiði, so kunnu vit bara fegnast.

